

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vbi sit purgatorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

quasi per ignem. Ex quo loco omnes ferè Patres colligunt Purgatorium, quo peccata leuiora post hanc vitam expiabantur. Vide Ambrosij commentarium, Haymonis, Anselmi, Oecumenij, & D. Thomam in hunc locum. Origenem Hom. 12. in Ieremiam, Cyprianum epist. 52. Augustinum in psalm. 37. Gregoriū lib. 4. Dialogorum c. 39.

6
a. Prob. ex Tradi-
tione.

Probatur Secundò: Ex perpetua Ecclesie traditione, quæ semper consuevit orare pro defunctis; vt patet ex omnibus, quæ vnquam extiterunt, Liturgijs: ex Liturgia Iacobi, Clementis, Basilij, Chrylostomi, Ambrosij, & Aethiopum. Patres etiam docent esse traditionem Apostolicam; Tertulianus lib. de Corona militis, pag. 2. Chrylostomus hom. 69. & 70. ad Populum.

7
b. Prob. ex Concilijs.

Probatur Tertio: Ex Concilio Lateranensi sub Innocentio III. cap. 66. vbi approbantur exequij pro defunctis. Et ex Concilio Florentino sess. vltima, in decreto fidei, vbi definitur esse Purgatorium, in quod Decretum etiam Græci consenserunt, & testati sunt se semper Purgatorium credidisse. Idem etiam definitur à Concilio Tridentino sess. 25. in principio; vt omittam Concilia Prouincialia omnium Prouinciæ.

8
c. Prob. ex Patribus.

Probatur Quarto: Testimonijs, & communi consensu Patrum Græcorum & Latinorum; ex quibus plurima collegit Garetius lib. De oratione pro Defunctis, & Damascenus de his, qui in fide dormuerunt. Pauca tamen adferam.

Hilarius.

Hilarius in illud Psalm. 118. *Concupiuit anima mea, vt desiderarem iudicia tua in omni tempore: Cum, inquit, nemo viuens in conspectu ipsius mundus sit, quomodo desiderabile potest esse iudicium eius? An, cum ex omni otioso verbo rationem sumus preserturi, diem iudicij concupisimus, in quo nobis est ille indefessus ignis obediendus, in quo subeunda sunt græua illa expianda à peccatis anime supplicia?*

August.

S. August. lib. 21. de ciuit. cap. 24. *Tales fideles (nempe, qui cum leuibus peccatis obeunt) constat ante iudicij diem per pœnas temporales, quas eorum spiritus patiuntur, purgatos, æterni ignis supplicijs non tradendos. Et lib. 50. Homiliarum in 16. Qui temporalibus pœnis digna gesserint, per ignem quandam purgatorij transibunt, de quo Apostolus: Saluus erit, sic tamen, quasi per ignem.*

Greg. Nyss.

Gregorius Nyssenus in oratione, *Non esse dolendum de obitu eorum, qui in fide dormierunt: Non poterit, ait, spiritus à corpore egressus Diuinitatis participes fieri, nisi maculas anime purgatorius ignis abstulerit. Similia multa habet tum ibi, tum oratione sequenti.*

Eucherius.

Eucherius Lugdunensis Homil. 3. De Epiphania: *Qui temporalibus pœnis digna gesserunt, per fluuium igneam, per vada feruentibus globis horrenda transibunt.*

Gregor. I.

S. Gregorius lib. 4. Dialog. cap. 39. *De quibusdam leuibus culpis esse ante iudicij tempus purgatorius ignis credendus est. Alios quamplurimos omitto.*

9
f. Prob. Ratione.

Probatur Quintò: Ratione. Primò, Certum est remissâ culpâ sæpè restare debitum pœnæ temporalis, vt suprà ostensum est. Item certum est esse aliqua peccata venialia, ob quæ homo non damnatur in æternum: atqui fieri potest, vt quis cum tali debito pœnæ, & cum peccatis venialibus excedat à vitâ: ergo necesse est, vt talis post hanc vitam purgetur & puniatur: nam in æternâ puniri non potest, cum sit iustus, & charitatem habeat; nec ante expiationem possit cælum ingredi.

Neque dici potest, huiusmodi homines omnes morte purgari: tum, quia in ipsâ morte possunt habere inordinatos affectus, qui proinde per ipsâ mortem tolli nequeunt; tum quia mors est pœna communis bonis & malis; tum denique, quia mors sæpè repente occupat, homine minimè aduertente.

Secundò: Omnes gentes veluti natura duce constitunt aliquas pœnas purgatorias leuiorum peccatorum post hanc vitam, vt Mahometani, Philosophi, Ethnici. Nam ratio naturalis dicitur, ad diuinam prouidentiam pertinere, vt crimina in hac vitâ non castigata, in altera castigentur; idque pro eorum grauitate.

Tertio, Probari potest ex varijs animarum apparitionibus. Vide Bedam lib. 3. Anglorum historia cap. 19. & lib. 5. cap. 13. & alios.

Contra Obijciunt hæretici Ecclesiastæ II. v. 3. *Si ceciderit lignum ad Austrum, vel ad Aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit: ergo tantum sunt duo loca. Confirmatur ex lib. 5. Hypognofticon, vbi dicitur, esse solum duo loca, regnum calorum & gehennam; tertium autem penitus ignorari ab Ecclesia.*

10
Hæretico-
rum obie-
ctiones re-
futantur.

Respondeo: Hic locus Scripturæ non magis est contra Purgatorium, quàm contra Limbum Patrum. Sicut ergo Patres in limbo pertinebāt ad Austrum, id est, ad statum salutis, ita qui sunt in Purgatorio. Ad Confirmationem, Auctor iste loquitur de locis æternis cōtra Pelagianos. Existimabant enim Pelagiani esse tria loca æterna; scilicet, cælum, infernum, & locum in quo infantes nondum baptizati habebant iuxta illos vitam æternam.

Obijciunt Secundò: 2. ad Corinth. 5. v. 10. *Omnes manifestari oportet ante tribunal Christi: vt referat vnusquisque prout gessit in corpore suo, siue bonum siue malum. Atqui, si esset Purgatorium, & animæ iuuarentur aliorum operibus, non referret vnusquisque prout gessit.*

Respondeo, Negando Consequentiam: Nam etiam illi, qui iuuantur aliorum operibus, referunt prout gesserunt in corpore. Cum enim essent in corpore, reddiderunt se dignos tali auxilio: sicut Sancti in hac vitâ meruerunt vt orationes eorum, quas post hanc vitam in cælo funderent, exaudirentur. Vide S. Augustinum in Enchirid. c. 110. vbi hoc clarè docet.

Obijciunt Tertio: Apocal. 14. v. 13. *Beati mortui qui in Domino moriuntur. Amodo iam dicit spiritus, vt requiescant à laboribus suis.*

Respondeo: Est sermo de tempore iudicij, seu fine mundi: Amodo, id est, ab extremo iudicio. Patet ex connexis. Vide Anselmum.

Obijciunt Quarto, Quædam loca Patrum, vbi dicitur: *Post hanc vitam non posse nos peccata delere, remissionem accipere, & similia.*

Respondeo: Est sermo de remissione peccatorum mortiferorum.

DVBIVM II.

Vbi sit Purgatorium?

Aluinus, eiusque sectatores non solum negant Purgatorium, sed etiam omnem locum subterraneum animarum. Et addunt, Patres, qui dicuntur fuisse in Limbo non fuisse sub terra, sed in cælo, solumque caruisse visione Diuina, qua etiam vsque ad diem iudicij sint carituri. Infernum etiam non esse sub terra, sed vbique; pœnasque inferni

11
Dogma
Caluini
de limbo
inferni

ferri nihil esse aliud, quam terrorem & anxietatē, quā animæ afficiuntur, dum cogitant Deum sibi esse iratum. Ita Caluinus lib. 3. Institutionum, cap. vlt. & lib. 2. cap. 16. vbi dicit esse aniles fabulas, quæ dicuntur de locis animarum.

Communis sententia Doctorum & Patrum est, Purgatorij locum esse antrum subterraneum, inferno damnatorum propinquum. Pro quo

12
Quatuor
loca anima-
rum post
vitam.

Notandum est, ex communi DD. sententiā, quatuor esse loca statuenda subterranea animarū, quæ communi nomine Inferni vocentur, & varijs Scripturæ locis insinuantur: nempe, Infernum damnatorum, Purgatorium, Limbū puerorum absque baptismo morientium, & Limbum Patrum veteris testamenti. Ratio est: quia quatuor sunt genera peccatorum animarū, post hanc vitā; nempe pena damni & sensus aeterna, pena damni & sensus temporalis, pena damni tantum aeterna, & pena damni tantum temporalis. Infernus damnatorum est pro ijs, quibus debetur pena damni & sensus aeterna. Purgatorij est pro ijs, quibus debetur pena damni & sensus temporalis. Limbus puerorum pro ijs, quibus debetur pena damni tantum, sed aeterna. Limbus Patrum pro ijs, quibus debetur pena damni tantum, sed temporalis. Vide Palud. in 4. d. 45. q. 3. vbi etiam agit de statu & ordine horum locorum, docetque Infernum & Purgatorium post resurrectionem euulsum vnum locum: pari ratione etiam Limbum Patrum & Puerorum. Nunc

13
Infernum
esse subter-
raneum lo-
cum, est de
fide.

Dico Primò; Fide tenendum est, locum damnatorum esse subterraneum, & inferiorem.

Probatum Primò: Deuter. 32. v. 22. ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferni noisissimam id est, vsque ad infernum inferiorem. Prouerb. 9. v. 18. Ignorauit quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuina eius. & Prouerb. cap. 15. v. 24. Semita vite sursum est ad erudiendum, vt declinet ab inferno inferiore.

Probatum Secundò: Quia Scriptura Infernum opponit caelo, tanquam imum locum summo. Iob 11. v. 8. Excelsior caelo est, & quid facies? profundior inferno, & vnde cognosces? Isaia 14. v. 14. Dixisti, ascendam supra altitudinem nubium, &c. Et in infernum detraheris, in profundum lacu. Psal. 138. v. 8. Si ascendero in caelum, tu illic es; si descendero in infernum, ades. Matthæi 11. v. 23. Et tu Capharnaum, nunquid vsque in caelum exaltaberis, vsque ad infernum descendes. Ex quibus patet, hunc locum esse profundissimū, veluti voraginem quandam, & abyssum, quæ impleri nequeat, vt habet nomen Hebraicum: vnde Demones Luca 8. rogant, ne Dominus eos mittat in abyssum.

Probatum Tertio: Ratione. Quia sicuti locus iustorum, qui amorem mundi & creaturarum vicerunt, est summus, scilicet supremum caelum; ita impiorum, qui amorem creaturarum Deo praeponderant, debet esse infimus, ac proinde sub terra: quod insinuant nomina, quibus in Scripturā passim appellatur, Infernus, abyssus, lacus, profundum lacu, puteus abyssus, vorago, caminus ignis, stagnum ignis & sulphuris. Quare pulchrè Tertullianus in Apolog. cap. 47. Infernum vocat arcani ignis subterraneum thesaurum. De inferno & penis damnatorum vide lib. 13. De perfectionibus diuinis, vbi c. 24. & 25. fuse doctèque hæc tractantur.

14
Vbi Limbus
puerorum.

Dico Secundò: Pari modo certum videtur Limbum puerorum esse subterraneum. Patet ex Concilio Florentino sess. vltimā, vbi definitur, Animas

illorum, qui in peccato morti fero actuali, vel solo originali decedunt, mox in infernum descendere, penis tamen disparibus puniendas. Auctor Hypognofticon lib. 5. dicit fidem Catholicā non agnoscere, nisi duo loca aeterna, caelum & infernum: Limbus ergo ad infernum pertinet, estque veluti extrema inferni ora. Valdè tamen credibile est ignem eò non pertingere; vt colligitur ex Innocentio III. Capit. Maiores, de Baptismo; & communiter docēt Doctores.

Dico Tertio: Fide quoque tenendum est, Limbum Patrum etiam esse locum subterraneum. Probatum Primò ex Symbolo, Descendit ad inferos. Et ad Ephes. 4. vbi Christus dicitur descendisse ad inferos partes terræ, scilicet ad locum Patrum. Vide plura Scripturæ & PP. testimonia in libro Belliolani sub finem.

Dico Quarto: Locus Purgatorij similiter est sub terra. Hæc propositio, etsi non æquè certa est, ac præcedens; videtur tamen fidei proxima. Primò: Nam præterquam quòd sit communis sententia Theologorū, videtur etiam esse sensus Ecclesiæ; quæ in Missa defunctorum sic orat; Libera animas omnium fidelium defunctorum de penis inferni, & de profundo lacu. Et probatur ex illo Apocal. 5. v. 13. vbi aperto libro per Agnum. (quod fiet in fine mundi), Creatura quæ sub terrā sunt, dicunt laudē Deo & Agno; quæ creatura sine dubio sunt anima fidelium in Purgatorio existentes, ad quas beneficium redemptionis Agni pertinet. Ad Philip. 2. v. 10. In nomine Iesv omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum. Deinde locus iste Actor. 2. v. 24. Solutis inferni doloribus, à multis Patribus intelligitur de Purgatorio; vt ab Augustino epist. 99. vbi dicit se non intelligere, quomodo aliter possit exponi. Et ab Epiphano in hæresi Tatiani.

Omitto visiones. Vide Bedam lib. 5. cap. 13. Congruentia est: quia animæ illæ eandem penam patiuntur, quam damnati, scilicet penam damni, & sensus; solum differt, quòd non sit aeterna, sicut pena damnatorum: ergo consentanea una est, vt eodem loco, eodemque igne patiantur.

CAPVT II.

De pena Purgatorij.

D V B I V M I.

Quas penas patiantur anime in Purgatorio?

Dico Primò: Certum est eas pati penā damni, id est, priuari aspectu Dei, seu visione beatificā; vnde in illis magnus meror nascitur; sicuti cum quis ob suam culpam non admittitur in conspectum Principis vel parentis.

Dico Secundò: Certum etiam est, in Purgatorio esse penam sensus. Dicitur autem pena sensus omnis dolor aliunde proueniens, quàm ex carentia visionis Dei. Ratio est: quia sicuti se inordinatè ad creaturas conuerterunt, ijsque sunt oblectata; ita par est, vt per eas puniantur, iuxta illud Sapientia 11. v. 17. Per quæ peccat quis, per hæc & torquetur.

Dico Tertio: In Purgatorio est pena ignis corporei. Est communis Doctorum sententia; nō tamen est fidei. Quia Græci in Concilio Florentino sess. vltima, etsi fateantur se semper credidisse

Purgato-